

Krajskému soudu v Ostravě

**prostřednictvím
Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově**

Datovou schránkou

V Praze dne 27.03.2026

Ke sp. zn. 106 C 370/2025

Naše zn.: ASMMBSP3-00704

Naše zn. SID: 989169

Vyřizuje: Lucie Nárovcová

Žalobce: **Bohemia Faktoring, a.s.**
IČ: 27242617
se sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1 - Malá Strana

Právně zastoupen: JUDr. Ing. Karel Goláň, Ph.D., advokát
AK G legal, s.r.o., IČ: 020 00 768
se sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1

Žalovaná: **Strachotová Lucie**, nar. 17.09.1988,
bytem Ke Studánce 1049, 735 14 Orlová

**Odvolání žalobce
proti rozsudku Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově
č. j. 106C370/2025-47 ze dne 20.02.2026**

Přílohy:

Plná moc právního zástupce žalobce

Registrace právního zástupce žalobce jako plátce DPH (již spisem)

Dále dle textu

Telefon:
+420 257 199 409

Email:
info@akglegal.cz

ID Datové schránky:
6zjydg

IČ:
02000768

I.

K rukám právního zástupce žalobce byl dne 20.03.2026 doručen rozsudek Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově č. j. 106C370/2025-47 ze dne 20.02.2026, kterým bylo rozhodnuto takto:

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 185 041,96 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žaloba se co do částky 52 748,88 Kč spolu s:

- kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 12 703,68 Kč*
- kapitalizovaným úrokem ve výši 3 535,66 Kč*
- zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % z částky 237 790,84 Kč od 25. 5. 2025 do zaplacení*
- úrokem ve výši 4,4 % ročně z částky 234 862,84 Kč od 29. 11. 2024 do zaplacení, zamítá.*

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 32 976 Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Ing. Karla Goláně, Ph.D., advokáta, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

(dále jen „**rozsudek**“).

Žalobce tímto podává proti výroku II., a to pouze co do zamítnutí žaloby na zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 185 041,96 Kč od 20.06.2025 do zaplacení výše uvedeného rozsudku toto své odvolání.

Nesprávnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce zejména v tom, že:

- a) soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, ačkoliv k tomu nebyly splněny předpoklady podle § 118b, odvolací důvod dle ust. § 205 odst. 2 písm. b) o.s.ř.,
- b) řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, odvolací důvod dle ust. § 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř.,
- c) soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, odvolací důvod dle ust. § 205 odst. 2 písm. d) o.s.ř.,
- d) soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, odvolací důvod dle ust. § 205 odst. 2 písm. e) o.s.ř.,
- e) rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci, odvolací důvod dle ust. § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř.

II.

Soud posoudil smlouvu jako absolutně neplatnou z důvodu porušení povinnosti dle ust. § 84 až 89 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru a přiznal žalobci vůči žalované jen právo na vrácení bezdůvodného obohacení.

Žalobce tímto odvoláním nenapadá právní závěr soudu prvního stupně o neplatnosti smlouvy.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku mj. uvádí, že: „*Tak, jak je to uvedeno ve výroku II. rozsudku, byla žaloba v této části zamítnuta z důvodu, že zbývající žalobní požadavek má původ v absolutně neplatné smlouvě. Současně žalobkyni nevzniklo*

právo na příslušenství, neboť uplatněná pohledávka ze strany žalobkyně dosud není dospělá (§ 1970 o. z.).“ (bod 26. odůvodnění napadeného rozsudku)

Žalobce nesouhlasí s názorem soudu prvního stupně, že dosud nenastalo prodlení žalované a že tudíž bylo žalobě vyhověno pouze co do nároku na vrácení dlužné jistiny bez zákonného úroku z prodlení z této přiznané částky.

III.

Za důležité pro posouzení věci považuje žalobce skutečnost, že žalované nevznikla povinnost vrátit poskytnutou jistinu teprve rozhodnutím soudu o neplatnosti smlouvy o úvěru, ale daleko dříve, již před podanou žalobou, a to právě na základě výzvy žalobce k vrácení peněžitého dluhu. Pokud by totiž dlužná jistina nebyla splatná před podáním žaloby, nerozhodl by soud o přiznání nároku žalobce na její zaplacení.

Jak již žalobce tvrdil a prokázal v žalobě, žalovaná byla vyzvána k plnění svého dluhu novému věřiteli-žalobci již v souvislosti s oznámením o postoupení pohledávky ze dne 27.05.2025, které jí bylo odesláno dne 06.06.2025. Nejpozději třetí den po odeslání se tak výzva k plnění dostala do sféry dispozice žalované. Po marném uplynutí 10denní lhůty, která jí byla poskytnuta ke splnění dluhu, se tak dne 20.06.2025 žalovaná dostala do prodlení a od tohoto data vznikl žalobci nárok na zaplacení úroků z prodlení dle § 1970 OZ minimálně z částky bezdůvodného obohacení. Následně byla žalovaná vyzvána k úhradě dlužné částky, zahrnující i dlužnou jistinu, předžalobní výzvou ze dne 25.08.2025, se lhůtou k zaplacení do 09.09.2025. Žalovaná tak měla dostatečný prostor vrátit min. poskytnutou jistinu, což však neučinila.

Žalovaná nadto v řízení před soudem prvního stupně ani netvrdila a neprokázala, že by neměla možnosti a schopnosti poskytnutou jistinu vrátit ve lhůtě, která byla žalované ze strany žalobce poskytnuta. To už jednoznačně judikoval i Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí ze dne 13.8.2025 pod sp.zn. 33 Cdo 1902/2025. Jednoznačně uzavřel, že „... Skutková zjištění, že není v možnostech spotřebitele splnit dluh spočívající v povinnosti vydat věřiteli bezdůvodné obohacení, které získal na úkor poskytovatele přijetím peněžních prostředků na základě neplatné smlouvy o spotřebitelském úvěru, jsou však ve prospěch spotřebitele, protože má vliv na splatnost pohledávky věřitele. Jde o skutečnosti, kterých se dlužník dovolává jako skutkové podstaty právní normy v jeho prospěch (dotyčné ustanovení slouží k jeho ochraně). Je to proto spotřebitel jako dlužník, kdo je nositelem procesní povinnosti ve sporném řízení skutkově tvrdit, jaké jsou jeho možnosti splnit uvedený dluh, a o takto uplatněných skutkových tvrzeních navrhnout důkazní prostředky. Takové rozložení uvedeného procesního břemene odpovídá povaze skutečností právně významných pro úsudek o možnostech spotřebitele, které se zakládají na jeho subjektivních poměrech, jež jsou známy právě jemu, nikoliv jeho věřiteli.“ Tedy břemeno tvrzení a důkazní o možnostech žalované jako spotřebitele jistinu vrátit nese žalovaná, který zná své poměry a schopnosti a je na ní, aby v rámci sporného řízení tyto tvrdila a případně doložila. Navíc pokud je žalovaná v řízení aktivní a doloží, že nebyla s to vydat věřiteli bezdůvodné obohacení, prospěje to právnímu postavení žalované. Soudu nenáleží domýšlet si schopnost žalované plnit dluh, aniž by měl reálné podklady ve zjištěném skutkovém stavu. Věřitel musí pouze unést procesní břemeno ohledně doložení skutečnosti, že žalované řádně vyzvala ke splnění pohledávky na vydání bezdůvodného obohacení. Nadto z čisté logiky se jeví absurdním, že by věřitel v tento okamžik vůbec mohl znát reálné majetkové poměry

nekontaktního dlužníka. Za těchto okolností nelze než dospět k závěru, že žalovaná se dostala do prodlení poté, co byl žalobcem vyzvána k úhradě dlužné částky.

Svým postupem soud žalobci uložil nepřiměřené břemeno jdoucí k jeho tíži, které je navíc fakticky nesplnitelné, čímž došlo k neúnosnému zásahu do práv garantovaných stranám civilního procesu, když navíc ve skutkově obdobné věci Nejvyšší soud k důkaznímu břemenu rozhodl přímo pro poměry zákona o spotřebitelském úvěru viz výše. Vše však dávno vychází z nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 167/96 ze dne 7.10.1996: „Rovněž institut důkazního břemene je podřízen určitému procesně právnímu rámci, jak jej vymezují především principy nestranného a spravedlivého procesu, vyplývající z článku 95 odst. 1 Ústavy České republiky, jakož i z článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. To mimo jiné znamená, že **soud nemůže některou z procesních stran zatížit důkazním břemenem bez dalšího a jednostranným způsobem, ale pouze v kontextu všech relevantních okolností případu.**“

Své závěry pak Ústavní soud rozvíjí v nálezu sp. zn. IV. ÚS 14/17 ze dne 9.5.2018: „V tomto směru je třeba připomenout **obecné pravidlo rozdělení důkazního břemene v civilním sporném řízení, podle něhož procesní strana nese důkazní břemeno ohledně skutečností, jež odpovídají skutkovým znakům právní normy, která je procesní straně příznivá, resp. právní normy, na jejímž základě uplatňuje procesní strana své právo.** (srov. MACUR, Josef. Dělení důkazního břemena v civilním soudním sporu. Brno: Masarykova univerzita, 1996, s. 144). Základní zásady spravedlivosti řízení, zejména principy rovnosti zbraní a kontradiktornosti, ovládající celé řízení, se nutně vztahují i na dokazování.

S poukazem na svůj nálezný sp. zn. IV. ÚS 167/96 (viz výše) pak Ústavní soud připomněl, že i institut důkazního břemene je podřízen určitému ústavněprávnímu rámci, jak jej vymezují principy nestranného a spravedlivého procesu plynoucí z čl. 90 Ústavy a čl. 36 odst. 1 Listiny. **Ústavní soud následně uzavřel, že v právu na spravedlivý proces obsažená zásada rovnosti zbraní v civilním řízení obecně zahrnuje též rovnost břemen, která jsou na účastníky řízení kladena – a která nesmí být nepřiměřená, resp. jejichž unesení nesmí být nesplnitelné** (k tomu srov. Lavický, P. Soudcovské dotváření pravidel dělení důkazního břemena. Právník, 2018, č. 4, s. 313); v opačném případě nelze dle Ústavního soudu předmětné řízení jako celek považovat za řádně vedené.“

Žalobce si v této souvislosti dovoluje také poukázat na rozhodnutí odvolacího Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci v obdobné věci č. j. 75 Co 61/2023-103 ze dne 21.03.2023 nebo ve věci č. j. 75 Co 181/2023-67 ze dne 31.8.2023. Stejného názoru je pak konstantně většina odvolacích soudů, např. naposledy Krajský soud v Ostravě pod č. j. 15 Co 123/2024 – 72 ze dne 5.8.2024 a Krajský soud v Brně dne 1.10.2024 pod č. j. 28 Co 197/2023-104, který rovněž uzavřel, že „*aplikace ustanovení § 87 zákona o spotřebitelském úvěru představuje speciální úpravu vypořádání plnění z neplatné smlouvy a použije se pouze v případě, že věřitel vyzval spotřebitele k plnění a současně spotřebitel prokázal, že není v jeho možnostech, aby dluh na jistinu uhradil v požadované lhůtě. Pokud spotřebitel uvedené netvrdí a neprokáže, zároveň není stranami ujednáno, kdy má dlužník dluh splnit, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu dle obecné úpravy ve smyslu § 1958 odst. 2 o. z. Žalovaná svůj dluh dobrovolně nesplnila. V řízení bylo prokázáno, že k úhradě dluhu byla žalobkyní vyzvána v rámci oznámení o postoupení pohledávky ve lhůtě 10 dnů. Žalovaná v řízení netvrdila, ani neprokázala, že by nebylo v jejích možnostech ve stanovené lhůtě dluh uhradit, ani netvrdila ničeho ke svým možnostem, majetkovým a výdělkovým poměrům. K eventuálnímu poučení soudem dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. o povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní lze uvést totožné jako výše v odstavci 12, kdy žalovaná se k jednání soudu bez omluvy nedostavila a ochudila se tak o možnost býti soudem poučena. Žalovaná v průběhu řízení zůstala nečinná, k žalobě se nevyjádřila, ani se nedostavila k soudnímu jednání. Soud prvního*

stupně tak neměl podklad k závěru, že lhůta přiměřená možnostem žalované je lhůta tří dnů od právní moci rozsudku. Za popsané situace na danou věc dopadá obecná úprava splatnosti dluhu, tj. § 1958 odst. 2 o. z. Protože žalovaná jistinu neuhradila ani poté, co byla žalobkyní písemně vyzvána k plnění ve lhůtě 10ti dnů od doručení dopisem ze dne 30. 1. 2022, odeslaným 24. 2. 2022, odvolací soud napadený rozsudek v části druhého výroku podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, že žalobkyni přiznal podle § 1970 o. z. úrok z prodlení z neuhrazené jistiny...“ Zmiňovaná rozhodnutí těchto dalších odvolacích soudů žalobce přikládá.

Žalobce je tudíž právního názoru, že má vedle nároku na zaplacení části nesplacené jistiny úvěru (tedy bezdůvodného obohacení) ve výši 185 041,96 Kč také nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 185 041,96 Kč od 20.06.2025 do zaplacení.

IV.

Vzhledem ke shora uvedenému tak žalobce žádá, aby **Krajský soud v Ostravě rozsudek Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově č. j. 106C370/2025-47 ze dne 20.02.2026 v napadené části výroku II. změnil tak, že rozhodne:**

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci zákonný úrok z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 185 041,96 Kč od 20.06.2025 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení.**

Bohemia Faktoring, a.s.